

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

53. Hunni: Ex Ammiano l. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Pe confutat D. August. lib. 5. de Civitate Dei, cap. 7. Chrysof. in epist. ad Galat. Tertull. de Idololatria. Isidorus Palsiota opi. 228. Heladius, Theodorus, Mar. Ficinus, & innumer.

Parte alia vxor. *Perfidia inter coniuges detestanda, quos cuius se mutuo harenas fecerunt, insidys quique mutuo vicissim visa insidiantur.*

Mitrones videbis, & Lachetas. *Mitrones, & Lachetas persona comica vilo, & humilis.*

Ctesiphon, & Temeus. *Heraclyda tragici Roges: quod ad soccum attinet. Probum raris, pueri dicit hamiliorem socco, lib. 27. cap. 10.*

Ad descript. Populi Romani.

*Iani Roma
templa 3.*

Per Ianos. *Iani Roma templa tria. Primum Bifrons à Romulo, seu Numa conditum. Altarum Quadrifrons ab Augusto, ut solatur Serenus, insauratum. Tertium à Diuillo, de quo Tacit. lib. 2. Annal.*

Circumflexerit metam. *Nervus omnes aurigas in ludis Circensibus, ita circumflexisse iocunda, ut eam non tangerent, unde Claud. poeta timetur aquis, & Horat. Metag. faruatis Emitata votis.*

Per sibilos exploduntur. *Quos Cicero ad Atticum pastoritias sibilus appellat, ut supra notauimus.*

Spectaculo Exodiasio Exodium, *carmen ridiculum, quod in exitu chori fabula Atellanæ cantabatur. inuenai. Jac. yr. 6.*

Verbius exodio risum mouet Atellana.

Per te ille discat. *Proverbium apparet fuisse in ridiculis tempore Ammiani, sed unde, aut qua occasione natum, nemo, quod sciam, meminit.*

H V N N I.

Descriptio LIII.

*Ex Am-
miano l. 31.*

HVnnorum gens moxumentis veteribus leuiter nota, ultra paludes moxoticas glaciale Oceanum accoleus, omnem modum feritatis excedit, vbi quoniam ab ipsis nascendi primitiis infantium, ferro sulcantur altius genæ, ut pilorum vigor tempestiuus emergeas, corrugatis cicatricibus hebetetur; senescunt imberbes absque vlla venustate, spadonibus similes. Compactis omnes, firmisque membris, & opimis cruci-

bus prodigiôsè deformes: & pandi, vt bipedes existimes bestias, vel quales commigrandis pontibus effigiatu slipites, dolantur incomptè in hominum figuras: sic & in sua vita vili sunt aspecti, vt nec igni, neque saporatis indigeant cibis, sed radicibus herbarum agrestium, & semicruda cuiusvis pecoris carne vescantur, quam inter femora sua, & equorum terga subferant, foru calefaciunt breui. Edificijs nullis vquam recti, sed hæc velut ab vlu communi discretæ sepulchra declinant. Nec enim apud eos, vel arundine fastigiatum reperiri tugurium potest: sed vagi, montes peragrantes, & sylvas, pruinæ, famem, sitimque perferre abiacunabulis afluati, peregrè recta, nisi adigente maxima necessitate non subeunt, nec enim apud eos securus existimant esse sub rectis. Indumentis operiuntur linteis, vlex pellibus siluestrium marium constatcinatis. Nec alia illis domestica vestis est, alia forensis. Sed semel obsoleti coloris tunica collo inserta, non ante deponitur, aut mutatur, quam diuturna carie in pannulos defluxit defrustrata. Galeris incuruis capita tegunt, hirtu crura cortijs tunicantes hædinis, eorumque calcei formulis nullis aptati vetant incedere gressibus liberis.

Qua causa ad pedestres parum accommodati sunt pugnas: veru equis propè affixi, duris quidem, sed deformibus & muliebriter iisdem nonnuquam insidentes, funguntur muneribus consuetis: in ipsis quiuis in hac natione petrox, & perdius emit, & vendit, cibumque sumit, & potum, & inclinatus ceruici angustæ iumentis, in altum soporem ad vsque varietatem suffunditur somniorum, & deliberatione super rebus proposita serijs, hoc habitu omnes in communi consultant. Agantur autem nulla seueritate regali, sed tumultuario primatum ductu contenti perumpant quicquid inciderit, & pugnant nonnuquam læcesiti, sed inuicentes prælia cunctatim varijs vocibus sonantibus torum, vtque ad pernicitatem sunt leues, & repentini, ita subito de industria dispersi languescunt, & imposita acie cum cæde vasta discurrunt, nec inuadentes vallum, nec castra inimica pilantes, præ nimia parte decernuntur: eosque omnium acerrimos facillè dixeris bellatores, quod pro al missilibus telis, acutis ossibus, pro spiculorum acumine arte mira coagmetatis, sed distinctis cominus ferro, hæc

sine vi resistunt, hostesq; dum mucronum noxias obseruant, contortis lacinis illigant, vt laqueatis resistentium membris equitandi, vel gradiendi adimant facultatem.

Nemo apud eos arat, nec stium aliquando contingit, omaes enim suis sedibus fixis, atque lari, vel lege, aut ritu stabili dispalantur, semper fugientium similes, cum carpentis, in quibus habitant, vbi coniuges ex villis vestimenta contexunt, & coeunt cum maritis, & pariunt, & adusque nutriunt pueros, nullusque apud eos interrogatus, vnde oritur, respondere potest, alibi conceptus, natuque procul, & longius educatus. Per inducias infidi, inconstantes, ad omnem auram incidentes, spei nouae, perquam mobiles totum furori incitatissimo tribucentes.

Inconsultorum animalium ritu, quod honestum, inhonestumue sit, penitus ignorantes. Flexiloqui, & obscuro, nullius religionis, vel superstitionis reuerentia aliquando districti, auri cupidine immensa flagrantes, adeo permotibiles, & irasci faciles, vt eodem aliquoties die a socijs nullo irritante desciscant, autidemque propitientur nemine leniente.

Hoc expeditum, indomitumque hominum genus externa praedandi auaritate flagrans immani, per rapinas finitimorum grassatum, & caedes, adusque Achaiam peruenit.

Nota.

Telamones, Atlantes. Effigiati stipites, si vocamur Telamones, & Atlantes; Viriuius lib. 6 cap. 10. Item, si qua virili figura signa mutulos, aut coronas sustinent, nostri Telamones appellant. Cuius rationes, quid ita, aut quare non inueniantur? Graeci vero eos ΑΤΛΑΝΤΑΣ vocitant. Atlas enim historicè formatus, sustinens mundum.

H E L L V O.

Ex Cicerone in Verrem.

Descriptio LIV.

ERANT autem continua non illo silentio Praetorum, atque Imperatorum, neque eo pulchore, qui in magistratum conuiuis versari solet: sed cum maximo clamore, atque conuicio: etiam nonnunquam res ad manus, atque

ad pugnam veniebat: Ille enim praetor seuerus, ac diligens, qui populi Romani legibus, quae in poculis ponebantur, obtemperabat: itaque erant exitus eiusmodi, vt alius inter manus e conuicio, tanquam e praetorio auferretur: alius tanquam occisus relinqueretur: plerique fusi, sine mente, ac sine vilo sensu iacerent, quiuis vt cum aspexisset, non se praetoris conuuium, sed vt Cannensem pugnam nequitiae videre arbitrareretur.

A F F E C T V S.

A M O R.

Ex Graeco Oppiano.

Ὁβριμ' ἔγχευ' ἄωο Ἐτορι.

Descriptio LV.

A Mor, vt aiunt Poetae, ephelus est, glabellus corpore, vultu speciosus, alis volucer, manu promptus, arcu, sagittis, & facibus armatus. Quin potius affectus est animi in rem amatam, praecipue, vehemens, incensus. Qui, Deus bone: quantus est, quanta machinatur: quantum imperat? & quantum iudit? stat quidem terra firmis de hinc radicibus, & tamen ab eo commouetur: fluunt in quieta maria continuis lapsibus, & ab eo constringuntur. Altum est caelum, & ab eo superatur: profundi sunt inferi, iidem ipsi ab eo penetrantur: in aethere, in aqua, in igne, in terris, infra terras, vbique sui dominatus impressi vestigia: ipsi mehercule mortui eius potentiam reuerentur, sceptrum adorant, formidant imperium. Ad eius ignem Vulcanus fumus est, debilia sunt solis tela, fistilia Iouis fulmina. Crudeles enim habet sagittas, acerbis, ardentibus, igneis, prudentiae corruptrices, furiosas, quae vbi primum cor attingunt, immedicabilem quandam tabem instillant, qua non modo homines, sed & brutae animantes totae liqueunt. Quid cum ipse improuisas instar procellae labitur in pectus, & per oculorum fenestras in cor hominum penetrat, velox, acer, acutus, facibus vndique colucens: lenem flammam medullis, atque ossibus inspirat: quae dolorum aestus, & furores longius inserpens, secum trahit. Hac flos corporis, & vetustas coloris, deperditur, pallox

Vide Oppianum de venat. l. 2. & de piscatu lib. 4.

Z z z

vultus